

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5313202289
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5313202289.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Táne Rapčanovej, v právnom spore žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a. s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700, proti žalovanému: S. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q. XXX/XX, P., zastúpenému splnomocnenou zástupkyňou JUDr. Ivou Pavlíkovou, advokátkou so sídlom Z. S. XX, L., o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 60.835,15 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Čadca č. k. 5C/76/2013-322 zo dňa 16. októbra 2019, v spojení s opravným uznesením č. k. 5C/76/2013-406 zo dňa 28. apríla 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu, v spojení s opravným uznesením, vo výrokoch II. až IV. potvrdzuje.

Vo výroku I. zostáva rozsudok okresného súdu, v spojení s opravným uznesením, nedotknutý.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Čadca rozsudkom č. k. 5C/76/2013-322 zo dňa 16. 10. 2019, v spojení s opravným uznesením č. k. 5C/76/2013-406 zo dňa 28. 04. 2020, konanie v časti, ktorou sa žalobca domáhal úrokov z omeškania z celej žalovanej sumy zastavil (výrok I.), vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok II.). Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok III.). Žalobcovi uložil povinnosť nahradiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Čadca sumu 294,62 eur, v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku v tejto časti (výrok IV.).

V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa žalobou doručenou okresnému súdu dňa 07. 03. 2013 domáhal voči žalovanému zaplata 60.835,15 eur s úrokmi z omeškania vo výške 8,75 % ročne z tejto sumy od 05. 02. 2013 do zaplata. Uvedená suma predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného, ktoré mu bolo vyplatené v súvislosti s dopravnou nehodou dňa 09. 12. 2008, ktorá dopravná nehoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného u žalobcu. V súvislosti s uvedenou dopravnou nehodou bola žalovanému žalobcom poskytnutá náhrada škody za bolesť vo výške 27.685,- eur a náhrada škody za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 62.468,- eur a mimoriadne zvýšenie náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 12.493,60 eur. Žalobca pri plnení vychádzal najmä z lekárskeho posudku MUDr. E. zo dňa 28. 12. 2009, znaleckého posudku MUDr. Mariana Pamulu vypracovaného v trestnom konaní dňa 08. 04. 2009, znaleckého posudku MUDr. Denisy Mészárosovej zo dňa 21. 05. 2010 a posudku MUDr. Martina Papša zo dňa 25. 02. 2010, tiež z lekárskeho správ a ďalších podkladov doručených zo strany žalovaného. Nakoľko v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I. pod sp. zn. 16C/16/2011, v ktorom sa žalovaný voči žalobcovi domáhal doplata nárokov v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, súdom ustanovený znalec MUDr. František Hrbáň v znaleckom posudku zo dňa 17. 03. 2012 ohodnotil bolesť

a sťaženie spoločenského uplatnenia žalovaného omnoho nižším počtom bodov než napríklad MUDr. F. E., predstavuje suma vyplateného bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia nad sumu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia určenú podľa znaleckého posudku MUDr. Františka Hrbáňa bezdôvodné obohatenie žalovaného vo výške 60.835,15 eur.

Žalovaný nárok žalobcu uplatnený podanou žalobou neuznal s odôvodnením, že k vyplateniu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia došlo na základe ustanovenia § 43c ods. 1 Občianskeho zákonníka a zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov, pričom podkladom pre ich vyplatenie boli viaceré znalecké posudky, vrátane znaleckého posudku, ktorého zadávateľom bol samotný žalobca.

Podaním doručeným súdu dňa 15. 02. 2016 zobral žalobca žalobný návrh v časti uplatnených úrokov z omeškania späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil.

Súd vo veci rozhodol vychádzajúc z ust. § 451 ods. 1, 2, § 456 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, § 7 ods. 6, § 8 ods. 4 zákona č. 437/2004 Z. z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 273/1994 Z. z. o zdravotnom poistení, financovaní zdravotného poistenia, o zriadení Všeobecnej zdravotnej poisťovne a o zriaďovaní rezortných, odvetvových, podnikových a občianskych zdravotných poisťovní v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 437/2004 Z. z.“).

O čiastočnom späťvzati žaloby súd rozhodol podľa § 144, § 145 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a vzhľadom na dispozitívny úkon žalobcu, ktorý zobral svoju žalobu v časti späť, konanie v časti o zaplatenie úrokov z omeškania zastavil.

Súd konštatoval, že v konaní nebolo sporné, že žalovaný bol účastníkom dopravnej nehody a vznikol mu nárok na náhradu škody za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia. Sporným bolo, či poskytnuté plnenie bolo adekvátne vzhľadom k neskôr vypracovanému znaleckému posudku MUDr. Hrbáňa, ktorý spochybnil predchádzajúce bodové ohodnotenie, na základe ktorého žalobca plnil žalovanému a či ide o bezdôvodné obohatenie titulom plnenia bez právneho dôvodu.

Súd žalobu žalobcu zamietol, majúc za to, že v danom prípade nejde o bezdôvodné obohatenie. Právny základ nároku na plnenie žalovanému spočíval v plnení náhrady škody, a to podľa zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v spojení so zákonom č. 437/2004 Z. z. Žalobca plnil za škodcu (prevádzkovateľa motorového vozidla, ktoré spôsobilo škodu). Žalovaný si uplatnil u žalobcu náhradu škody, predložil lekársky posudok, pričom žalobca využil možnosť, ktorú pripúšťa § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z. a dal si vypracovať vlastné znalecké posudky. Na základe všetkých doložených posudkov (či lekárskeho alebo znaleckého) pristúpil k vyplateniu náhrady za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia žalovanému. Pokiaľ výšku plnenia stanovil samotný žalobca na základe posudkov vypracovaných z jeho iniciatívy, jeho rozhodnutie nemôže ísť na úkor žalovaného. Určitý princíp právnej istoty musí platiť aj vo vzťahu medzi poskytovateľom náhrady a poškodeným. Pokiaľ mal žalobca pochybnosti o bodovom ohodnotení, mal si uvedené dať preveriť skôr, ako pristúpil k poskytnutiu plnenia. Žalovaný neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, dal si vypracovať lekársky posudok, nakoľko mu to zákon umožňuje.

V ďalšom súd konštatoval, že nemal ani preukázané, že poskytnuté plnenie bolo neadekvátne, že by sa predchádzajúce posudky stali vypracovaním posudku MUDr. Hrbáňom nedôvodnými. Všetci znalci zotrvali na svojich záveroch, nevideli dôvod ich revidovať (s výnimkou MUDr. E. pri položke č. 305, ktorý s odstupom času uviedol, že táto položka ním bola zhodnotená nesprávne). Pokiaľ sa týka znaleckých posudkov MUDr. Hrbáňa a MUDr. Sokola, títo pri ich spracovaní vychádzali aj z neskoršej zdravotnej dokumentácie žalovaného (napr. z vyšetrení v roku 2012, lekárskej správy posudkového lekára sociálnej poisťovne z roku 2014), kedy s prihliadnutím k medicínskemu zisťovaniu, diagnostike a spôsobov liečby, mohli dospieť k rozdielnym záverom ako pôvodní lekári. Pôvodné znalecké posudky vyjadrovali stav žalovaného k tomu stavu, v akom bol od nehody do vyšetrenia. Aby bolo možné jednoznačne určiť, či došlo k nesprávnemu bodovému hodnoteniu, museli by neskôr ustanovení znalci vychádzať len z tých istých podkladov, z ktorých vychádzali pôvodní znalci, čo sa však nestalo. Z uvedeného dôvodu nemožno konštatovať, že predchádzajúce znalecké posudky boli prekonané znaleckým posudkom MUDr. Hrbáňa, či posudkom MUDr. Sokola.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2, § 256 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 C. s. p. a žalovanému, ktorý bol v konaní úspešný v plnom rozsahu (aj v časti späťvzatia žaloby, keďže zastavenie konania v

tejto časti procesne zavini žalobca) priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

Podľa § 259 C. s. p. súd zároveň rozhodol u uložení povinnosti žalobcu nahradiť štátu trovy konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s vykonávaním dôkazov (časť vyplateného znalečného). Túto povinnosť uložil žalobcovi, ktorý navrhoval vykonať znalecké dokazovanie.

2. Proti tomuto rozsudku čo do výrokov II. až IV. podal žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), f), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhal jeho zmeny spočívajúcej vo vyhovení žalobe v časti uplatnenej istiny v celom rozsahu, alternatívne jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Žalobca, s poukazom na skutočnosti vedúce ho k podaniu žaloby, sa nestotožnil so záverom súdu, že na strane žalovaného nedošlo k bezdôvodnému obohateniu a že nepreukázal, že poskytnuté plnenie bolo neadekvátne. Mal za to, že predmet sporu je typickým a vzorovým príkladom bezdôvodného obohatenia, t. j. získania majetkového prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu.

Podľa žalobcu bolo v konaní jednoznačne preukázané, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, a to na základe tej skutočnosti, že vyplatené plnenie v rozsahu 60.835,15 eur nemalo právny dôvod, na základe ktorého by ho žalovaný mohol prijať. Pokiaľ v priebehu predchádzajúceho odškodňovania žalovaného došlo k vyplateniu súm, tieto boli vyplatené na podklade prezentovaných lekárskejších a znaleckých posudkov, ktoré sa po zhodnotení znaleckým posudkom MUDr. Hrbáňa stali bezdôvodnými.

Okresný súd neakceptovaním znaleckého dokazovania poprel hlavný zmysel a účel znaleckého dokazovania v zmysle § 206 a nasl. C. s. p. Okresný súd na základe jeho návrhu nariadil znalecké dokazovanie znalcom MUDr. Sokolom, ktorého závery znaleckého posudku sa výrazne nelíšia od záverov znaleckého posudku MUDr. Hrbáňa, napriek tomu ho okresný súd v konečnom dôsledku pri rozhodovaní neakceptoval. Okresný súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že znalci MUDr. Hrbáň a MUDr. Sokol pri spracovaní vychádzali aj z neskoršej dokumentácie žalovaného, a preto mohli dospieť k rozdielnym záverom ako pôvodní lekári. Takéto tvrdenie súdu však nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, nakoľko práve žalovanými iniciovaný znalecký posudok MUDr. Františka Hrbáňa nehodnotil stav žalovaného v danom čase, ale na základe zadania súdu sa mal vyjadriť k vykonanému hodnoteniu bolestného vypracovaného MUDr. F. E. a mal uviesť, či zaradenie jednotlivých zranení bolo správne alebo v prípade, že nebolo správne, pod akú položku by znalec zatriedil tieto konkrétne zranenia, tiež sa mal vyjadriť k správnosti obodovania sťaženia spoločenského uplatnenia. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že znalecký posudok MUDr. Hrbáňa posudzoval zdravotný stav žalovaného a hodnotenie bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia k času, kedy sa realizovali prvotné hodnotenia.

Žalobca zastáva názor, že ak sám žalovaný v konaní pred Okresným súdom Bratislava I. žiadal vykonať znalecké dokazovanie z dôvodu rozdielných stanovísk k bodovému ohodnoteniu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia, ktorým sa mali odstrániť rozpory posudkov, a na základe ktorého výsledku zobral žalovaný žalobu v celom rozsahu späť, je zarážajúce, že na strane druhej výsledok tohto posudku nebol akceptovaný v rámci konania o vydanie bezdôvodného obohatenia. Poukázal na to, že znalecký posudok vypracovaný znalcom MUDr. Hrbáňom bol vypracovaný na základe nálezov v zdravotnej dokumentácii, konzultácií s lekármi neurochirurgie, očnému oddelenie, ORL, neurológie a psychiatrie a vlastných odborných znalostí a skúseností.

Rozhodnutie súdu priklonením sa k jednotlivým lekárskejším posudkom a znaleckým posudkom vypracovaným pred súdnym konaním vedeným na Okresnom súde Bratislava I. a neakceptovanie objektívneho znaleckého posudku znalca MUDr. Hrbáňa ustanoveného nezávislým súdom, ktorý najobjektívnejšie vyhodnotil zdravotný stav žalovaného, považuje za neprípustné a v rozpore s vykonaným dokazovaním, najmä keď súdom ustanovený znalec MUDr. Sokol sa vo svojom znaleckom posudku najviac priblížil k záverom znaleckého posudku MUDr. Hrbáňa. Z rozhodnutia okresného súdu však vôbec nevyplýva zdôvodnenie, prečo súd neakceptoval závery znaleckého posudku znalca MUDr. Sokola.

Ku konštatovaniu súdu, že znalecké posudky MUDr. Hrbáňa a MUDr. Sokola boli vypracované v inom čase a z inej zdravotnej dokumentácie poukázal na to, že nakoľko náhrada za bolesť sa poskytuje jednorazovo a musí byť primeraná zistenému poškodeniu na zdraví, priebehu liečenia alebo odstraňovaniu jeho následkov a náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia sa poskytuje jednorazovo, musí byť primeraná povahe následkov a ich predpokladanému vývoju, a to v rozsahu, v akom sú obmedzené možnosti poškodeného uplatniť sa v živote a spoločnosti, nie je dôvod, aby s odstupom času dochádzalo k zmene bodového hodnotenia, jedine v prípade, že v minulosti bolo toto bodové hodnotenie vykonané nesprávne, čo nastalo aj v danom prípade. Je zrejmé, že lekárske a znalecké posudky, na základe ktorých pôvodne vyplatil plnenia, sa ukázali po ich zhodnotení v súdnom

konaní pred Okresným súdom Bratislava I. znalcom MUDr. Hrbáňom ako nesprávne vypracované, a teda nárok vyplatený žalovanému nikdy nevznikol. Ak žalovanému také právo na náhradu škody na zdraví nevzniklo, neexistoval právny dôvod na prijatie takéhoto plnenia. Ak žalovaný takéto plnenie prijal, bezdôvodne sa obohatil a je povinný bezdôvodné obohatenie vydať tomu, na úkor koho sa bezdôvodne obohatil.

V ďalšom žalobca uviedol, že okresný súd síce rozpisal jednotlivé položky a ich bodové ohodnotenie podľa znaleckých posudkov, no nevyjadril sa k ustáleniu hmotnoprávneho nároku, ktorý bolo podľa neho potrebné ustáliť. Súd mal určiť aký je konečný počet bodov a nie len stroho skonštatovať, že nemá preukázané, že poskytnuté plnenie bolo neadekvátne. Súd mal dostatok priestoru a podkladov na to, aby sa vedel vysporiadať so znaleckými posudkami a určil adekvátnosť plnenia.

Pokiaľ okresný súd konštatoval, že určitý princíp právnej istoty musí platiť aj vo vzťahu medzi poskytovateľom náhrady a poškodeným, žalobca dal do pozornosti, že v danom konaní nejde o spotrebiteľský vzťah podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, a teda na strane žalovaného sa nejedná o postavenie spotrebiteľa, t. j. žalovaný nemá postavenie slabšej zmluvnej strany. Za neadekvátny považoval žalobca práve postoj žalovaného, ktorý sa domáhal vyššieho odškodnenia z titulu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia pred Okresným súdom Bratislava I., než na aký mu v skutočnosti vznikol nárok.

3. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že žalobca v odvolaní opakuje dôvody podania žaloby. Poukázal na to, že to bol žalobca, ktorý mu plnil náhradu škody na zdraví na základe ním objednaných a vypracovaných lekárskeho vyjadrení a znaleckých posudkov. Súdne konanie na Okresnom súde Bratislava vzniklo najmä z dôvodu, že žalobca ho odmietal oboznámiť s týmito posudkami a odmietal vysvetliť rozdiely v obodovaní, ktorí vznikli v súvislosti s ním predloženým obodovaním MUDr. E.

Uviedol, že od počiatku namietal a namieta právny základ nároku žalobcu, nakoľko nejde zo strany žalobcu o bezdôvodné plnenie, a teda na jeho strane o bezdôvodné obohatenie v zmysle § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Právnym základom plnenia od počiatku bola náhrada škody v zmysle § 4 ods. 2 písm. a), § 15 zákona č. 381/2001 Z. z. Výška tejto náhrady bola stanovená samotným žalobcom a závisela od posúdenia ním ustanovených posudzujúcich lekárov. Neplnilo sa na základe neplatného právneho úkonu. Vzniknutá škoda nezanikla a jej následky nikdy už nezaniknú.

Poukázal na vyjadrenie MUDr. N. dňa 27. 11. 2017, ktorý, hoci vychádzal len z oklieštenej zdravotnej dokumentácie Sociálnej poisťovne a bez oboznámenia sa s prvým znaleckým posudkom vypracovaným MUDr. Pamulom bezprostredne po vzniku škody na zdraví, skonštatoval, že nie je možné, aby znalci dospeli k rovnakému hodnoteniu v jednotlivých rokoch, teda po určitom časovom odstupe. Túto skutočnosť skonštatoval aj MUDr. E. na pojednávaní dňa 09. 04. 2019. Taktiež MUDr. Mészárosová nevidela dôvody pre zmenu názorov v jej znaleckom posudku, ktoré sa vzťahujú k jeho duševnému stavu od nehody do času vyšetrenia.

Podľa žalovaného žalobca neuniesol dôkazné bremeno a žalobný návrh postavil na nesprávnom právnom základe.

4. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného (v tzv. replike) vyjadril nesúhlas s vyjadrením žalovaného a v celom rozsahu zotrval na podanom odvolaní.

5. Žalovaná vo vyjadrení k replike žalobcu (v tzv. duplike) rovnako zotrvala na vyjadrení k odvolaniu žalobcu.

6. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. potvrdil.

7. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, odvolania žalobcu, vyjadrenia žalovaného, následných podaní strán konania produkovaných v priebehu odvolacieho konania a obsahu spisu, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania, dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu nevyhnutnom pre rozhodnutie, spôsobom zodpovedajúcim kontradiktórnej povahe konania, z vykonaného dokazovania správne zistil skutkový stav veci, ktorý následne i správne právne posúdil.

Okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vo vzťahu k rozhodujúcim skutočnostiam jasne, zrozumiteľne a logickým spôsobom vysporiadal so všetkými skutočnosťami relevantnými pre rozhodnutie a toto spĺňa zákonné kritériá odôvodnenia uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 C. s. p. Odvolací súd podľa § 387 ods. 2 C. s. p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje, bez potreby ich opakovania. Odvolanie žalobcu vyhodnotil odvolací súd ako nedôvodné, keď žalobca v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa nebol vysporiadal už súd prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

8. Žalobca svoj nárok odvodzoval od znaleckého posudku MUDr. Františka Hrbáňa podaného v konaní pred Okresným súdom Bratislava I. sp. zn. 16C/16/2011 s konštatovaním, že lekárske a znalecké posudky, na základe ktorých bolo žalovanému poskytnuté plnenie, ktoré v súčasnosti žalobca požaduje od žalovaného ako bezdôvodné obohatenie, sa stali po zhodnutí znaleckým posudkom MUDr. Hrbáňa bezdôvodnými. Samotné podanie nového, resp. ďalšieho posudku, však nemá za následok „bezdôvodnosť“ predchádzajúcich posudkov resp. posudkov iných znalcov. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na čl. 15 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu, t. j. každý dôkaz má rovnocenné postavenie a potenciál presvedčivosti. Dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákona (čl. 15 ods. 1 C. s. p.). Súd prvej inštancie v rámci vykonaného dokazovania umožnil jednotlivým znalcom a lekárom, ktorí hodnotili zdravotný stav žalovaného, a od ktorých posudkov sa odvíjali, či už nároky žalovaného uspokojené žalobcom alebo nárok žalobcu uplatnený v konaní, sa vyjadriť, pričom na základe vykonaného dokazovania nemal za preukázanú dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu.

9. Ako už konštatoval i okresný súd v bode 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku, žalobca, potom čo si žalovaný uplatnil nárok na náhradu škody predstavujúcej náhradu bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia a predložil lekársky posudok v zmysle zákona č. 437/2004 Z. z., tento lekársky posudok konzultoval s posudkovým lekárom vo vzťahu k hodnoteniu bolestného a vo vzťahu k hodnoteniu sťaženia spoločenského uplatnenia využil možnosť, ktorú pripúšťa ust. § 7 ods. 6 zákona č. 437/2004 Z. z. a dal si vypracovať znalecký posudok MUDr. Mészárosovou a až na základe takéhoto posúdenia pristúpil k výplate náhrady škody, ktorej časti sa žalobca domáha podanou žalobou. Za daného stavu nemožno ani podľa názoru odvolacieho súdu dospieť k záveru o bezdôvodnom obohatení sa žalovaného.

10. Pokiaľ žalobca, v nadväznosti na odkaz okresného súdu na princíp právnej istoty vo vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, poukazoval na nespotebitel'ský charakter vzťahu medzi stranami konania, odvolací súd uvádza, že princíp právnej istoty sa nevzťahuje len na vzťahy, kde na jednej strane vystupuje spotrebiteľ. Princíp právnej istoty ako jeden z princípov právneho štátu vyplýva z čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a vyjadruje požiadavku na jasnosť, zrozumiteľnosť a predvídateľnosť právnych noriem, predvídateľnosť postupu orgánov verejnej moci, ochranu práv nadobudnutých v dobrej viere a zákaz retroaktivity právnych noriem. Ak teda súd prvej inštancie vzhľadom na záver, že žalovaný neporušil žiadnu zákonnú povinnosť, dal si vypracovať lekársky posudok, ktorý žalobca nechal posúdiť vlastnými lekármi a znalcami a k poskytnutiu plnenia žalovanému pristúpil až na základe ich posúdenia, akcentoval na princíp právnej istoty aj vo vzťahu k žalovanému, postupoval v súlade so základnými princípmi právneho štátu.

11. Pokiaľ žalobca v odvolaní vytýkal súdu prvej inštancie, že sa nevyjadril k ustáleniu hmotnoprávneho nároku, odvolací súd uvádza, že bolo povinnosť žalobcu preukázať, že na strane žalovaného došlo k bezdôvodnému obohateniu, ktorú otázku súd následne i posudzoval a dospel k záveru, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo (bod 30., 31. odôvodnenia napadnutého rozsudku).

12. Vychádzajúc z uvedených skutočností a záverov odvolací súd, vyhodnotiac odvolanie žalobcu ako nedôvodné, napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku II., ktorým žalobu vo zvyšnej časti zamietol a v naň nadväzujúcich výrokoch o trovách konania (medzi stranami sporu i vo vzťahu k Slovenskej republike), ktoré neboli osobitne napadnuté odvolaním žalobcu, a pri ktorých okresný súd aplikoval správne zákonné ustanovenia, podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

13. Vo výroku I., ktorým súd konanie v časti uplatneného príslušenstva zastavil, ktorý nebol napadnutý odvolaním žiadnej zo strán konania, ponechal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný, a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)